

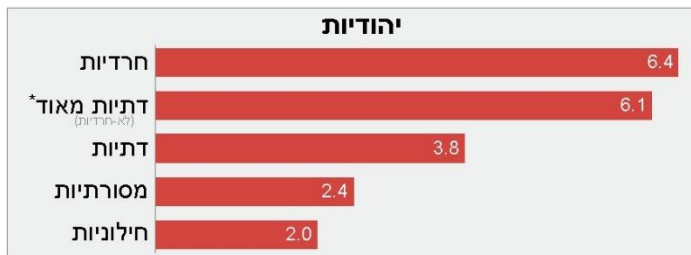
אזהרת הכלכלנים

מדינת ישראל והחברה החרדית תלויות זו בזו: שגשוגה של המדינה מחייב את הירתמותה של הקהילה החרדית לכלכלה, לביטחון, ולחברה. במקביל, ללא משק איתן, אשר בכוחו, בין השאר, לספק ביטחון לכלל אזרחי המדינה, החברה החרדית לא תוכל להתקיים לאורך זמן.

לאור זאת, אנו – כלכלנים וכלכלניות ישראלים – מתריעים בצורה הברורה והנחרצת ביותר, כי השילוב בין מדיניות ממשלות ישראל לבין קצב הגידול הגבוה של האוכלוסייה החרדית מוביל את המדינה לעבר תהום ומסכן בצורה ממשית וקשה את המשק והחברה הישראלית, כולל את החברה החרדית עצמה.

פריון ילודה בישראל

מספר ילדים לאשה, ממוצע 2020-2022

מקור: דן בן-דוד, מוסד שורש ואוניברסיטת תל אביב
נתונים: הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, אחמד חלייל אויילת ציונוב

* דתים מאוד (שיעור חרדים) מתפוררים ביחודה
ושומרים (מחוסים 22% מפיך הדתים שם) ב-2022 בלבד

כיום, 22% מהילדים בישראל מתחת לגיל העבודה (גילאים 0 - 14) הם חרדים. עד 2065, שיעור זה צפוי להיות כ-50%, יותר מהכפלת חלקם בתוך ארבעה עשורים. ללא שינויים דרסטיים, עמוקים, ומהירים במדיניות הממשלתית תעמוד מדינת ישראל בפני סכנה קיומית.

מדיניות ממשלות ישראל ביחס לחברה החרדית מציבה בפני המדינה שלוש סוגיות יסוד: ביטחונית, כלכלית, וחברתית. לכל אחת מהסוגיות השלכות קשות ומרחיקות לכת על העתיד. השילוב בין הסוגיות הופך אותן לסכנה ממשית לגורל המדינה.

הסוגיה הראשונה נובעת מהחרפת האיומים הביטחוניים על ישראל. בעקבות אירועי ה-7 באוקטובר, צפוי גידול משמעותי, קבוע, וארוך טווח בנטל הביטחוני על משרתי הסדר והמילואים. לפי תזכיר החוק שהוגש לאחרונה בתמיכת מערכת הביטחון, מספר ימי המילואים צפוי לגדול דרמטית: חיילי מילואים שאינם קצינים ישרתו עד 42 ימים בשנה, וזאת עד גיל 45 (לעומת 18 ימים וגיל 40 לפני המלחמה), וקצינים ישרתו עד 55 ימים בשנה, עד גיל 50 (לעומת 28 ימים וגיל 45 לפני המלחמה). להעלאה זו של נטל המילואים עלות תקציבית ישירה למשק המוערכת בכ-10 מיליארד שקל בשנה. חשוב מכך, להכבדה על ציבור משרתי המילואים עלויות עקיפות גדולות בהרבה, שלהן השלכות הרסניות על החברה ועל הפעילות הכלכלית במשק. כלכלה מתפקדת אינה יכולה להתקיים במציאות שבה עובדים רבים נעדרים לתקופות ממושכות מדי שנה. עצמאים ועצמאיות רבים יקלעו לקשיים כלכליים, הפוטנציאל התעסוקתי של משרתי מילואים יפגע כאשר חברות ימנעו מלהעסיקם, יכולת הייצור של החברות במשק תיפגע קשות, ואיכות השירות הציבורי תדרדר. זאת ועוד, בעולם גלובלי, עובדים וחברות יכולים בקלות יחסית להעתיק את מרכז פעילותם ממדינה אחת לאחרת. הכבדה משמעותית בנטל המילואים תוביל בסבירות לא מבוטלת לגל הגירה לחו"ל של עובדים שהם מהמשכילים והמיומנים ביותר, ולעזיבה של חברות ישראליות ורב-לאומיות רבות, אשר לא יוכלו לעמוד בהיעדרות עובדיהן לטובת שירות מילואים ממושך בכל שנה. מדינת ישראל עלולה לאבד הון אנושי רב ואת תרומתן הכלכלית של חברות עסקיות רבות, וזאת באופן אשר יפגע קשות ברווחתם של אלה שיישארו בישראל.

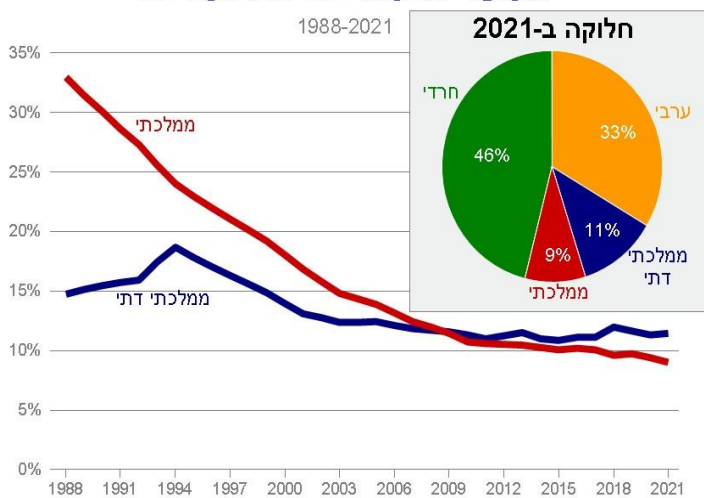
הסוגיה השניה היא כלכלית במהותה. ממשלות ישראל לדורותיהן, והממשלה הנוכחית במיוחד, מממנות בתי ספר של המגזר החרדי שאינם מקנים לתלמידיהם את הידע והכלים הנדרשים להשתלבות בשוק העבודה המודרני. במקביל, ממשלות ישראל מזרימות תקציבי עתק למימון אורח חיים המעודד אי-עבודה וילודה בשיעור כפול ומשולש מזה של שאר המגזרים בישראל. הזרמות אלה מתבטאות במגוון רחב של אופנים – ממימון בתי ספר שאינם מלמדים ליבה, דרך שלל קצבאות והנחות והטבות מגזריות מפליגות. לפי חישובי בנק ישראל, בעוד שבממוצע משק בית חרדי בגילי 25-44 מקבל מהמדינה 2,800 שקלים בחודש (נטו), לאחר ניכוי תשלומי מיסים וכו'), משק בית יהודי לא חרדי משלם 2,200 שקלים בחודש (נטו, לאחר קבלת תמיכות). השלמה עם מערכת חינוך חרדית המונעת מתלמידיה את הידע הנדרש להתמודדות עצמאית במשק גלובלי, יחד עם הזרמות תקציבי ענק אשר צפויים לגדול בקצב מעריכי, היא מתכון להידרדרות רמת החיים בישראל ולפגיעה קשה ביכולת המדינה לספק שירותים בסיסיים לאזרחיה.

הסוגיה השלישית היא חברתית ונוגעת לעתידה של ישראל כמדינה דמוקרטית ליברלית. שיעורם ההולך וגדל של החרדים בחברה – בתהליך אשר ממומן במידה רבה על ידי הציבור היצרני – צפוי להעניק למגזר החרדי כוח פוליטי רב שיאפשר לו לפגוע במאפייניה הליברלים של מדינת ישראל ולקדם חקיקה סקטוריאלית הכופה עצמה על מי שאינם דתיים. זאת ועוד, נוכח הגידול בשיעורה היחסי של האוכלוסייה החרדית, ההנהגה החרדית תוכל בשיטת הממשל הנוכחית לשנות כל הסדר פוליטי שיושג כדי להבטיח זכויות יתר בתחום הכלכלי, הביטחוני, והחברתי.

בין שלוש הסוגיות – הביטחונית, הכלכלית והחברתית – יש יחסי היזון-חוזר והן מעצימות זו את זו. הכבדת הנטל הכלכלי והביטחוני על חלקים מהציבור בישראל, וההשתמטות של חלק הולך וגדל של האוכלוסייה מנשיאה בנטל אינן תהליכים ברי קיימא, במיוחד במציאות הביטחונית הקשה והמורכבת שבפניה ניצבת מדינת ישראל. ללא שינוי בתוואי הקיים, תהליכים אלה מסכנים את קיום המדינה. רבים מהנושאים בנטל יעדיפו להגר מישראל. הראשונים לעזוב יהיו אלה שלהם הזדמנויות בחו"ל: רופאים ורופאות, מהנדסים ומהנדסות, עובדי ועובדות הייטק, ומדענים ומדעניות. האוכלוסייה שתישאר בישראל תהיה פחות משכילה ופחות

יצרנית, וכך יגבר הנטל על האוכלוסייה היצרנית שנשארה – מה שיעודד הגירה נוספת מישראל. תהליך זה של "ספירת קריסה" שבה מעגלים הולכים וגדלים מעדיפים להגר, כאשר מצבם של הנשאים הולך ונעשה גרוע, יפגע קשות באוכלוסיות שאין להן אפשרות קלה להגר, ובכלל זה המגזר החרדי. התהליכים הדמוגרפיים והכלכליים שעוברים על ירושלים בעשורים האחרונים – הידרדרותה המהירה במדדים הסוציו-אקונומיים, תוך כדי נטישת העיר על ידי חלקים גדולים של אוכלוסייתה החילונית – מדגימים היטב את תופעת ספירת קריסה והסכנות הנשקפות למדינת ישראל כולה. לירושלים יש את ישראל. לישראל, יש רק את עצמה.

שיעור התלמידים לפי זרם בתי הספר היסודיים בירושלים

מקור: דן בן-דוד, מוסד שורש ואוניברסיטת תל-אביב נתונים: מכון ירושלים למחקר מדיניות

תהיה זו טעות קשה לחשוב כי נותר זמן רב לקידום השינויים הנדרשים להתמודדות עם הסכנה לקריסה לאומית. קריסות אינן מתרחשות כאשר המצב "הידרדר לחלוטין" אלא קודם לכן, כאשר שיעור גדול מספיק של פרטים צופים כי לא ניתן למנוע את ההידרדרות. מרגע שהאוכלוסייה הנושאת בנטל תסיק שמדינת ישראל עלתה על מסלול שאינו הפיך, הקריסה הלאומית בוא תבוא. תחילה בצורה הדרגתית ואז בפתאומיות ובאופן בלתי הפיך.

כדי למנוע את הסכנה לקריסה לאומית, חובה על קברניטי המדינה לראות את המציאות נכוחה ולאמץ ללא דיחוי אסטרטגיה אשר תחזיר את ישראל לתוואי בר קיימא, באמצעות הסדרה של שלוש הסוגיות. על אסטרטגיה זו לכלול את הצעדים הבאים, שהם קריטיים לחברה חפצת חיים:

1. רפורמה כלל-ארצית ורחבת היקף בחינוך היסודי והעל-יסודי שתכלול, בין השאר, הפסקה מיידית של מימון ציבורי של מערכות חינוך שאינן מכשירות את תלמידיהן לרכוש כלים מתאימים להשתלבות בשוק עבודה מודרני, ובכלל זה הפסקת התקצוב של בתי ספר שאינם מלמדים את תכנית הליבה המלאה. במקביל, נדרשת הפסקה מוחלטת של תמיכות המתמרצות אי-עבודה וצמצום מימון המדינה לעידוד ילודה. הפסקה מדורגת של הזרמת התקציבים תסייע במעבר מהמצב כיום למצב החדש שתואר כאן.
2. חלוקת הנטל הביטחוני בין חלקי האוכלוסייה, תוך הבנה כי העלאה דרסטית בנטל שירות המילואים על האוכלוסייה שכבר כיום משרתת היא בעלת השלכות הרסניות על החברה והכלכלה, ולכן אינה בת קיימא. אכן, בתרחיש שבו כלל האוכלוסייה החרדית בגילאים הרלוונטיים מתגייסת לצבא, מספר ימי המילואים צפוי לרדת ב-50%, ועם השנים אף יותר מכך. ראוי גם לציין כי תוכנית שירות אזרחי לא תמנע את ההכבדה המשמעותית בנטל הביטחוני שיוטל על האוכלוסייה המשרתת כבר כיום, על כל ההשלכות החמורות הכרוכות בדבר.
3. שינויים בשיטת המשטר ושינויים חוקתיים אשר יעגנו זכויות ליברליות וערכים דמוקרטים באופן שיסכל פגיעה עתידית בהם. ללא שינויים כאלה, החשש מפגיעה עתידית בזכויות יעצים את תהליך ספירת הקריסה שאליה עלולה מדינת ישראל להיקלע. על ההסדר החברתי להבטיח כבוד הדדי בין כל חלקי החברה, כך שכל אדם יוכל לחיות את חייו לפי ערכיו ואמונותיו.

אנו, כלכלני וכלכלניות ישראל, מתריעים בצורה נחרצת וברורה נגד המשך ההתעלמות מתהליכים המובילים את מדינת ישראל לתהום כלכלי, ביטחוני, וחברתי. **הסכנה ברורה, ולהערכתנו הסבירות להתממשותה גבוהה מאוד. אולם, גם אם הסבירות נמוכה יותר, נוכח הנזק הפוטנציאלי האדיר לביטחון הלאומי, ניהול סיכונים בסיסי מחייב אימוץ מיידית של אסטרטגיה אשר תחזיר את ישראל לתוואי בר קיימא.** אנו קוראים לציבור, לדרגים המקצועיים ולדרגים הפוליטיים להציב את הסוגיות שהעלינו כאן בראש סדר העדיפויות הציבורי.

זוהי אזעקת אמת. ההיסטוריה לא תסלח לקברניטי המדינה בהווה ובעתיד – מכל קצות הקשת הפוליטית – אם יעמדו מנגד.

רשימת החותמים על אזהרת הכלכלנים (מעודכן ל 23.5.2024)

תפקיד נוסף בהווה/עבר	מוסד	שם פרטי	משפחה	דרגה אקדמית	
נשיא מוסד שורש למחקר כלכלי-חברתי	אוניברסיטת תל אביב	דן	בן-דוד	פרופ'	1
לשעבר מנכ"ל משרד האוצר, הממונה על התקציבים וראש הועדה לבחינת תקציב הבטחון		דוד	ברודט		2
לשעבר ח"כ, יו"ר ות"ת, ראש המועצה הלאומית לכלכלה וחבר הועדה לבחינת תקציב הבטחון	אוניברסיטת תל אביב	מנואל	טרכטנברג	פרופ'	3
לשעבר מנכ"ל משרד האוצר		ירום	אריאב		4
לשעבר מנכ"ל משרד האוצר	האוניברסיטה העברית	אבי	בן בסט	פרופ'	5
לשעבר מנכ"ל משרד ראש הממשלה		יוסי	קוצ'יק		6
לשעבר הכלכלן הראשי במשרד האוצר		יואל	נווה		7
יו"ר ועדות ששינסקי	האוניברסיטה העברית	איתן	ששינסקי	פרופ'	8
לשעבר מנכ"לית משרד האוצר ומשרד התחבורה		קרן	טרנר		9
לשעבר ראש חטיבת המחקר בבנק ישראל	האוניברסיטה העברית	מישל	סטרבצ'נסקי	פרופ'	10
ראש פורום קהלת לכלכלה, לשעבר הכלכלן הראשי במשרד האוצר		מיכאל	שראל	ד"ר	11
לשעבר נשיא המכללה למינהל – המסלול האקדמי	אוניברסיטת תל אביב	אשר	טישור	פרופ'	12
לשעבר הממונה על התקציבים במשרד האוצר ומנהל רשות החברות	האוניברסיטה העברית	אודי	ניסן	פרופ'	13
לשעבר הממונה על התקציבים במשרד האוצר ומנכ"ל משרד האנרגיה		שאול	מרידור		14
לשעבר הממונה על התקציבים במשרד האוצר		דוד	בועז		15
ראש פורום הכלכלנים למען הדמוקרטיה	אוניברסיטת תל אביב	איתי	אטר	פרופ'	16
לשעבר דיקן בית הספר למנהל עסקים	האוניברסיטה העברית	ישי	יפה	פרופ'	17
נשיא האגודה הישראלית לכלכלה	אוניברסיטת תל אביב	יוסי	שפיגל	פרופ'	18
לשעבר המפקח על הבנקים	אוניברסיטת תל אביב ואוניברסיטת רייכמן	יאיר	אבידן		19
לשעבר נשיא אונ' אוניברסיטת רייכמן	אוניברסיטת רייכמן	רפי	מלניק	פרופ'	20
לשעבר יועץ שר האוצר	אוניברסיטת רייכמן	עומר	מואב	פרופ'	21
לשעבר, הממונה על התקציבים במשרד האוצר		רן	קרול		22
לשעבר המפקח על הביטוח ושוק ההון והחסכון במשרד האוצר	אוניברסיטת רייכמן	עודד	שריג	פרופ'	23
דיקנית נכנסת בביה"ס למנהל עסקים	האוניברסיטה העברית	אורלי	שדה	פרופ'	24
לשעבר החשב הכללי במשרד האוצר והמפקח העל הבנקים	אוניברסיטת תל אביב	רוני	חזקיהו		25

26	פרופ'	ישיב	ערן	אוניברסיטת תל אביב	
27	ד"ר	דישטיניק	דייבי	אוניברסיטת תל אביב	חבר מועצת העיר תל אביב
28	פרופ'	ברגמן	נתאי	אוניברסיטת תל אביב	
29	פרופ'	דהן	מומי	האוניברסיטה העברית	לשעבר יועץ שר האוצר
30	פרופ'	לוי	דניאל	אוניברסיטת בר-אילן	לשעבר נשיא הישראלית לכלכלה
31	פרופ'	חזן	משה	אוניברסיטת מונאש	לשעבר חבר הוועדה המוניתרית בבנק ישראל
32	פרופ'	צידון	דני	אוניברסיטת תל אביב	לשעבר משנה למנכ"לית בנק לאומי
33	פרופ'	ספיבק	אביה	אוניברסיטת בן-גוריון	לשעבר המשנה לנגיד בנק ישראל
34	ד"ר	ואן דר בק	קרין	אוניברסיטת בן-גוריון	
35	ד"ר	גייר	גבי	אוניברסיטת בר אילן	
36	פרופ'	רזין	אסף	אוניברסיטת תל אביב	חתן פרס א.מ.ת ודיקן הפקולטה לחברה
37	פרופ'	קמחי	איל	האוניברסיטה העברית	סגן נשיא מוסד שורש למחקר כלכלי-חברתי
38	פרופ'	גילה	דיויד	אוניברסיטת תל אביב	לשעבר הממונה על התחרות
39	פרופ'	ברנר	מנחם	אוניברסיטת ניו יורק	יו"ר הוועדה המייעצת לרשות שוק ההון
40	דוקטור	אילת	אסף	אוניברסיטת רייכמן	לשעבר יו"ר רשות החשמל
41	פרופ'	גנדל	ניל	אוניברסיטת תל אביב	
42	פרופ'	מרגלית	יותם	אוניברסיטת תל אביב	
43	פרופ'	פרשטמן	חיים	אוניברסיטת תל אביב	
44	ד"ר	רגבי	אורן	האוניברסיטה העברית	לשעבר הכלכלן הראשי של רשות התחרות
44	מרצה	רז	צחי	האוניברסיטה העברית	
45		טאף	בארי		לשעבר חבר הוועדה המוניתארית בבנק ישראל
46	פרופ'	גלזר	קובי	אוניברסיטת תל אביב	
47	פרופ'	גבראל	סטיוארט	אוניברסיטת לוס אנג'לס קליפורניה	
48	פרופ'	ספורטא אקשטין	איתי	אוניברסיטת תל אביב	
49	ד"ר	ידיד-לוי	יניב	אוניברסיטת רייכמן	
50	ד"ר	הדס	יעל שושנה	אוניברסיטת רייכמן	
51	פרופ'	בנטל	בנימין	אוניברסיטת חיפה	
52	פרופ'	לביא	ויקטור	האוניברסיטה העברית	
53	פרופ'	ברנע	אמיר	אוניברסיטת תל אביב ורייכמן (אמריטוס)	יו"ר חברת מגדל ביטוח
54	פרופ'	עופר	רוני	אוניברסיטת תל אביב	
55	פרופ'	צדקה	אפרים	אוניברסיטת תל אביב	
56	ד"ר	לוי	נדב	אוניברסיטת רייכמן	
57	פרופ'	אדלר	ניקול	האוניברסיטה העברית	דיקנית בית הספר למינהל עסקים

	אוניברסיטת תל אביב	אנליה	שלוסר	ד"ר	58
	אוניברסיטת בן גוריון בנגב	דוד	לגזיאל	ד"ר	59
	אוניברסיטת הונג קונג	רוני	מיכאלי	פרופ'	60
	אוניברסיטת בן גוריון	אסף	קוט	מרצה	61
	אוניברסיטת תל אביב	אלמה	כהן	פרופ'	62
	האוניברסיטה העברית	משה	לוי	פרופ'	63
	אוניברסיטת בר אילן	בני	לאוטרבך	פרופ'	64
סגנית דיקנית	האוניברסיטה העברית	מרים	שוורץ-זיו	פרופ'	65
	אוניברסיטת בן גוריון	איתי	שורץ	ד"ר	66
חתן פרס אמת ופרס ישראל	האוניברסיטה העברית	חיים	לוי	פרופ'	67
	האוניברסיטה העברית	אלה	שגב	פרופ'	68
	אוניברסיטת חיפה	יעל	אלסטר	ד"ר	69
	האוניברסיטה העברית	ענת	ברכה	פרופ'	70
	האוניברסיטה העברית	אסטבן	קלור	פרופ'	71
דיקן בית הספר לכלכלה	אוניברסיטת רייכמן	יצחק	גלבוע	פרופ'	72
	אוניברסיטת תל אביב	עופר	סטי	ד"ר	73
	האוניברסיטה העברית	אלכס	גרשקוב	פרופ'	74
	אוניברסיטת תל אביב	דוד	וייס	ד"ר	75
ראש מכון אלרוב לחקר הנדל"ן	אוניברסיטת תל אביב	דני	בן-שחר	פרופ'	76
	אוניברסיטת רייכמן	רון	ישראל	פרופ'	77
	אוניברסיטת רייכמן ואוניברסיטת וושינגטון	אסף	מנלה	פרופ'	78
לשעבר דיקן בית הספר למנהל עסקים	אוניברסיטת רייכמן	אלעזר	ברקוביץ	פרופ'	79
ראש החוג לכלכלה	אוניברסיטת חיפה	שירן	רחמילביץ'	פרופ'	80
רקטור מכללת תל חי	המכללה האקדמית תל חי	ניר	בקר	פרופ'	81
	אוניברסיטת תל אביב	ניל	גנדל	פרופ'	82
	אוניברסיטת תל אביב	עדי	פוזנר	פרופ'	83
	אוניברסיטת תל אביב	אורן	דניאלי	ד"ר	84
	אוניברסיטת בן גוריון	רועי	זולטן	פרופ'	85
	האוניברסיטה העברית	ראובן	גרונאו	פרופ'	86
	אוניברסיטת תל אביב	ליאו	ליידרמן	פרופ'	87
	האוניברסיטה העברית	יני	שפיצר	ד"ר	88
	האוניברסיטה העברית	נעמי	האוזמן	ד"ר	89
	האוניברסיטה העברית	אסף	זוסמן	פרופ'	90
	אוניברסיטת תל אביב	עדי	שני	ד"ר	91
	אוניברסיטת תל אביב	יבגני	ליאנדרס	פרופ'	92

93	ד"ר	בלומרזון	ליעד	האוניברסיטה העברית	סגן דיקנית
94	פרופ'	זלצר	דן	אוניברסיטת תל אביב	
95	ד"ר	ליכטמן-שדות	שירלי	אוניברסיטת בן-גוריון	
96	פרופ'	בן-שחר	חיים	אוניברסיטת תל אביב	לשעבר נשיא אוניברסיטת תל אביב
97	ד"ר	שריד	אסף	אוניברסיטת חיפה	
98	ד"ר	מיכאלי	מוטי	אוניברסיטת חיפה	
99	ד"ר	חודור	מיכל	אוניברסיטת תל אביב	
100	ד"ר	גרשוני	נעמי	אוניברסיטת בן גוריון	
101	ד"ר	אנטלר	יאיר	אוניברסיטת תל אביב	
102	פרופ'	קוגן	שמעון	אוניברסיטת רייכמן	
103	ד"ר	שטאון	מאיה	אוניברסיטת בן-גוריון	
104	פרופ'	חשאי	ניראון	אוניברסיטת רייכמן	דיקן בית הספר למנהל עסקים
105	פרופ'	קרמר	אילן	האוניברסיטה העברית	
106	ד"ר	מוגרמן	יבגני	האוניברסיטה העברית	
107	פרופ'	קליגר	דורון	אוניברסיטת חיפה	לשעבר דיקן הוראה
108	פרופ'	ג'נסוב	דוד	האוניברסיטה העברית	
109	ד"ר	וקסלר	רן	אוניברסיטת חיפה	
110	ד"ר	מלץ	אמנון	אוניברסיטת חיפה	
111	פרופ'	נוימן	יגאל	האוניברסיטה העברית	
112	פרופ'	ארד	איילה	אוניברסיטת תל אביב	
113	ד"ר	יעקב	עודד	אוניברסיטת תל אביב	
114	פרופ'	ניסן	לנגברג	אוניברסיטת תל אביב	סגן הדיקנית בפקולטה לניהול
115	פרופ'	אלי	אמיר	אוניברסיטת תל אביב	
116	ד"ר	מאור	מילגרום	האוניברסיטה העברית	
117	פרופ'	יורם	הלוי	האוניברסיטה העברית	
118		גליה	עופר	אוניברסיטת תל אביב	
119	ד"ר	פוליצר	ערן	האוניברסיטה העברית	
120	ד"ר	סן	מולי	האוניברסיטה העברית	
121	ד"ר	וייסבורד	שרית	האוניברסיטה העברית	
122	ד"ר	הופמן	ערן	האוניברסיטה העברית	
123	פרופ'	זילכה	יצחק	אוניברסיטת תל אביב	
124	פרופ'	הלר	יובל	אוניברסיטת בר אילן	
125	ד"ר	שנן	ינאי	אוניברסיטת בר אילן	
126	פרופ'	סולן	אילון	אוניברסיטת תל אביב	
127	פרופ'	קים	משה	אוניברסיטת חיפה	

